

Debrecen, 1874. november 29. – Debrecen, 1972. május 6.

Hat elemi után csizmadiainasnak adták, de a rossz bánásmód miatt megszökött és kőműves inasnak szegődött. Néhány év vándorlás után a századforduló éveiben ismét Debrecenben élt. Az 1901. február 19-én megalakult Debreceni Kőművesegedek Szakegyletének 1906-tól vezetőségi tagja, 1908-ban titkára, majd 1913. december 21-től elnöke. A Magyarországi Szociáldemokrata Pártba 1903. március 1-jén lépett be. Közreműködött a debreceni ács-, szabó-, sütő-, vas-, asztalos- és bőripari munkások szakegyletének létrehozásában, 1905–1906-ban egyik irányítója a földmunkások helyi csoportjának. Az 1907-ben alapított Debreceni Kerületi Munkásbiztosító és Betegsegélyező Pénztár egyik megszervezője, 1910. november 27-étől alkalmazottja, majd igazgatósági tagja. 1914. október 6-án bevonult, mindvégig a fronton volt, csak 1918. november 15-én tért haza. November 21-én megválasztották a Magyarországi Építőmunkások Országos Szövetsége helyi csoportjának elnökévé, december 2-án a munkás- és katonatanácsba, majd az MSZDP Végrehajtó Bizottságába is. 1919. február 12-én a városi néptanács tagjává nevezték ki. A Tanácsköztársaság idején Debrecen közellátásának politikai biztosja volt. 1919. április 7-én beválasztották a Debreceni Munkás-, Földműves- és Katonatanácsba, április 12-én a város intézőbizottságába és a vármegyei tanács tagok közé. Április 23-án, a román csapatok bevonulásakor Budapestre menekült – a Földművelődésügyi Népbizottságnál vidéki politikai ellenőr – itt tartóztatták le 1919. augusztus 3-án. Szabadulása után a MÉMOSZ helyi csoportjának egyik vezetője, 1928-tól az országos nagyválasztmány tagja. Az 1920-s évek közepétől a szociáldemokrata párt debreceni szervezetének elnöke. 1929 novemberében tagja lett a városi képviselő-testületnek, 1930 októberében megsemmisítették mandátumát. 1944. november-decemberben részt vett a Szociáldemokrata Párt újjászervezésében. December 5-től a Debreceni Nemzeti Bizottság és a városi törvényhatósági bizottság tagja; elsősorban szociálpolitikai kérdésekkel foglalkozott. 1944. december 16-ától az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1945-től a MÉMOSZ helyi szervezetének elnöke. Részt vett az MKP és az SZDP fúziójának előkészítésében. A debreceni egyesülési értekezleten, 1948. május 13-án az MDP városi szervezete végrehajtó bizottságának elnökévé választották, tisztségét a poszt megszűnéséig, 1951. november 25-ig töltötte be. 1950–1967 között tagja volt a debreceni városi tanácsnak, 1956 után az MSZMP városi bizottságának is.